

آکادمی یا کارزار انتخاباتی؟

یاسمن طاهریان

روزنامه‌نگار

دوران طولانی و جنگ‌های بی‌انتهای پشت‌صحنه‌فیلم‌ها که به‌فصل اسکار شناخته‌می‌شود، بالاخره به‌پایان رسید. ماه‌ها هیجان، مصاحبه‌های بی‌وقفه، عکس‌های روی جلد مجله‌ها و فرش‌های قرمز، بخشی از کمپین مفصل و بسیار پرهزینه‌فیلمسازان هالیوود به‌شمار می‌روند که در شب جوایز اسکار با برتری «فیلم اوپنهایمر» و پایان رقابت با «باربی» رقم خورد. هر چه می‌گذرد کمپین‌های تبلیغاتی فیلم‌های هالیوودی برای دریافت جایزه اسکار، شباهت بیشتری به کارزارهای انتخاباتی ریاست‌جمهوری پیدا می‌کنند. شیوه‌هایی که عوامل فیلم‌ها خود را مستحق نامزدی و جذب بیشترین رأی می‌دانند، دست کمی از کارزارهای سیاسی ندارند. بازنگران در مراسم مختلف شرکت می‌کنند تا با تمام رأی‌دهندگان از نزدیک ارتباط برقرار کنند و قدردانی خود را به‌نمایش بگذارند. چند سالی است که کمپین‌های اسکار پرشورتر و فشرده‌تر از سال‌های گذشته برگزار می‌شوند تا جایی که حتی عده‌ای از مخاطبان در وب‌سایتی نسبت به سلامت مارگروابی، بازیگر زن فیلم «باربی» ابراز نگرانی کردند. رابی تقریباً ۵ روز در هفته باید با لباسی متفاوت در مهمانی‌های رسمی ناهار و آکادمی‌های مختلف اهدای جوایز شرکت می‌کرد. یکی از پدیدآورندگان کمپین‌های مدرن امروزی هاروی واینستین، فیلمساز و شخصیت پرنفوذ سابق هالیوود است که حالا دوران محکومت خود را به‌دلیل رسوایی‌های جنینش هم هم‌منطور یا #metoo، در زندان سپری می‌کند. واینستین به‌دنبال رساندن این پیام بود که رأی‌دهندگان آکادمی اسکار برای انتخاب بهترین بازیگر یا بهترین فیلم، اساساً باید به یک ایده رأی دهند.

کمپین‌های تبلیغاتی سیاسی و اسکار، شباهت‌های بسیاری به یکدیگر دارند. یکی از این شباهت‌ها پیام فیلم است. مثلاً تبلیکس برای تبلیغ اجرای آنت‌بنینگ در فیلم «ناباد» از شعار «دوران حرفه‌ای که ارزش تجلیل را دارد» استفاده کرد یا اینکه بردلی کوپر در مصاحبه‌های خود درباره ساختن فیلم «مابسترو» تأکید می‌کرد ۶ سال را صرف آموزش رهبری ارکستر کرده است. دوم، حضور میدانی است که در رقابت ریاست‌جمهوری مثل دست‌دادن و گفت‌وگو یا رأی‌دهندگان است. اقدامی که در جهان اسکار به‌شکرت در مهمانی‌های ناهار، نشست‌ها و دیدارها نته‌ها با رأی‌دهندگان اسکار بلکه حضور در انجمن‌ها و مراسم گولدن گلوب و دیگر بنده‌های رأی‌دهی شناخته می‌شود و دست‌کمی از رقابت‌های مقدماتی انتخاباتی ندارد. هاروی واینستین در دهه ۹۰ میلادی، کمپانی میرامکس را به همراه برادرش باب واینستین هدایت می‌کرد. آنها خود را یک کمپانی مستقل و فاقد قدرت در برابر غول‌های فیلمسازی می‌دیدند. واینستین کمپین‌های تبلیغاتی اسکار را به جنگ‌های چریکی تشبیه می‌کرد که در آن کمپانی‌های مستقل بودجه و روابط لازم برای رقابت را ندارند. بنابراین استفاده از تبلیغات گسترده (مثل تبلیغات رپرتاژ آگهی‌هایی که در نشریات تجاری سرگرمی منتشر می‌شوند) آغاز شد. کارکنان میرامکس با رأی‌دهندگان تماس می‌گرفتند تا مطمئن شوند آنها فیلم موردنظر را تماشا کرده باشند و اگر تعدادی از رأی‌دهندگان در شهر دیگری زندگی می‌کردند، اکران فیلم را در سالن سینمای آن شهر ترتیب می‌دادند تا برآی رأی‌دهندگان اوقات خوشی را با تماشای فیلم فراهم کنند. مصداق همان جمله معروف که هر یک رأی هم مهم است. تا آن زمان هیچ کس به اندازه واینستین تا این حد در تبلیغ فیلم پیشروی نکرده بود. کمپین‌های تبلیغاتی در سال ۱۹۹۹ به اوج خود رسیدند. در مراسم اسکار آن سال فیلم «شکسپیر عاشق» از کمپانی میرامکس، رقیب «نجات سرباز رایان» از کمپانی دریم‌ورکس بود. کمپین تبلیغاتی «شکسپیر عاشق» به‌عنوان یکی از رشت‌ترین رقابت‌های بهترین فیلم در تمام دوران به‌شمار می‌رود. آنچه آن را رشت کرده بود این بود که کمپانی دریم‌ورکس، متوجه شد واینستین با روزنامه‌نگاران تماس می‌گیرد و به آنها می‌گوید که بنویسند اساساً ۲۵ دقیقه اول فیلم قابل دیدن است و بقیه آن فیلمی است با استانداردهای جنگ جهانی دوم. بنابراین دریم‌ورکس با خشم بسیار، کمپین تبلیغاتی خود را تشدید کرد و «نجات سرباز رایان» را در سالن‌های سینمایی که ماه‌ها از آخرین زمان پخش این فیلم گذشته بود، دوباره اکران کرد. استیون اسپیلبرگ، جایزه بهترین کارگردان را دریافت کرد ولی در نهایت اسکار بهترین فیلم به «شکسپیر عاشق» رسید. از اینجا بود که مبارزه تسلیحاتی کمپانی‌های فیلمسازی آغاز شد. دریم‌ورکس برای سال بعد که فیلم «زبانی آمریکایی» را تولید کرد، تاکتیک‌های واینستین را به کار گرفت؛ از یک سو هزینه‌های تبلیغاتی خود را برابر کرد و از سوی دیگر کوین اسمیسی، بازیگر نقش یک فیلم را مجبور کرد تا در مراسم‌ها و فستیوال‌های مختلف حضور پیدا کند. اقداماتی که تماماً نتیجه دادند. سال بعد برای فیلم «گلادیاتور» نیز همین شیوه به کار گرفته شد و این فیلم هم جایزه گرفت. در این زمان بود که هالیوود تصمیم گرفت برای استخدام افرادی به‌عنوان استراتژیست‌های کمپین میلیون‌ها دلار هزینه کند. این اقدامات تاجایی پیش رفتند که آکادمی اسکار مجبور شد قوانین و محدودیت‌هایی برای بودجه مالی کمپین‌ها تعیین کند. برای بعضی فیلم‌ها بودجه تبلیغات بیشتر از بودجه ساخت فیلم است. هزینه، وقت و انرژی‌ای که برای تبلیغات فیلم حاضر می‌شود این سوال را به‌وجود می‌آورد که جایزه گرفتن یک فیلم صرفاً به‌دلیل هنری بودن یک اثر است یا حواشی اطراف آن. آنچه مشخص است، افرادی که جایزه می‌گیرند لزوماً بهترین بهترین‌ها نیستند. هر نقشی در مفهوم خود معنای بهترین پیدا می‌کند.

hammihanmedia@gmail.com
@Hammihanonline
https://t.me/hammihanonline
@Hammihanonline

• صاحب امتیاز و مدیرمسئول: غلامحسین کرباسچی • مشاوران: عباس عبدی و احمد زیدآبادی • سردبیر: محمد جواد روح • سردبیر آنلاین: افشین امیرشاهی • معاون سردبیر: مهرداد خدیر • دبیران گروه‌ها: فرزانه طهرانی (اقتصاد) • آرمین منتظری (دیپلماسی و بین‌الملل) • علی ورامینی (رسانه و فرهنگ) • سمیه متقی (سیاست) • الهه ابراهیمی (خبر) • آرش خاموشی (عکس) • هادی حیدری (طرح و کاریکاتور) • مدیر هنری: مهدی قربانی تبار • حرفه‌چینی و ویراستاری: شهرام هادی • مدیر اداری و آگهی‌ها: شاهرخ حیدری • تلفن روابط عمومی: ۸۸۷۴۹۳۰۰ • تحریریه: ۸۸۷۳۰۲۹۱ • آگهی‌ها: ۸۸۷۳۵۲۰۷ • نشانی: خیابان شهید بهشتی، خیابان پاکستان، کوچه دوازدهم، پلاک ۱۸ • لیتوگرافی و چاپ: هم‌میهن • توزیع: نشر گستر امروز نوین • تلفن: ۰۲۱-۹۱۳۰۴۱۴۲

از چاله به چاه!

واگذاری ۸۰ درصد سهام باشگاه پرسپولیس به سازمان تامین اجتماعی حواشی بسیاری در برداشته است

سپهر خرمی

گزارشگر ورزشی هم‌میهن

کنفدراسیون فوتبال آسیا به دو باشگاه پرسپولیس و استقلال فقط تا ۱۴ فروردین ماه فرصت داده بود تا مالکیت مشترکشان حل‌وفصل شود. از همین روی، وزارت ورزش و جوانان تصمیم گرفت ۸۰ درصد سهام باشگاه پرسپولیس را به سازمان تامین اجتماعی واگذار کند تا با یک‌تیر، دوشان زده باشند. هم مالکیت مشترک با استقلال از بین رفته باشد، هم بدهی دولت به این سازمان با واگذاری پرسپولیس به آنها، کمتر شود. در این میان اما مشکلات حقوقی بسیاری وجود دارد که احتمالاً تصمیم‌گیران توجه خاصی به آن نکرده‌اند. حواشی بعد از این واگذاری نیز چنان زیاد بود که صدای اعتراض بازیکنان بلند شد. تعدادی از بازیکنان شهر ساری به‌دلیل اعتراض به این واگذاری تجمع کردند و خواستار لغو این انتقال شدند. ازسوی دیگر با توجه به اینکه سازمان تامین اجتماعی ۵۶ درصد سهام شرکت ملی ذوب‌آهن را نیز در اختیار دارد، بازم مشکل مالکیت مشترک برای سرخ‌ها پابرجاست. در این گزارش با حسین شهریار، رئیس هیئت‌مدیره باشگاه پرسپولیس به‌عنوان حامی این انتقال، سعیدفاقی، معاون سابق سازمان تربیت‌بدنی به‌عنوان منتقد، همچنین رسول باختر، حقوقدان ورزشی به گفت‌وگو پرداختیم تا آینده باشگاه پرسپولیس بعد از این انتقال شفاف‌تر از قبل شود.

انتقالی با حامیان اندک

یکی از اصلی‌ترین نگرانی‌های هواداران پرسپولیس این بود که این باشگاه، قربانی بدهی دولت به سازمان تامین اجتماعی شود؛ موضوعی که از سوی جمشید مهرابی به‌عنوان مدیرکل نظارت بر امور شرکت‌ها نیز تأیید شد. مهرابی با حضور در برنامه ورزشی شبکه خبر در تاریخ ۱۴ اسفندماه ۱۴۰۲ گفت: «فارغ از مسائل قانونی، واگذاری پرسپولیس به تامین اجتماعی، از چاله به چاه افتادن است. مسئله خرید باشگاه پرسپولیس توسط سازمان تامین اجتماعی مطرح نیست بلکه پیشنهاد شده به‌جای بخشی از بدهی سنگین دولت، باشگاه پرسپولیس منتقل شود!» درخواستی برای خرید باشگاه پرسپولیس نبوده و این پیشنهاد احتمالاً از نسوی دولت است. «مهرابی همچنین به موضوع دیگری اشاره کرده که پرسپولیس‌ها باید از همین حالا نگرانش باشند و آن، مالکیت مشترکی است که از بین نرفت: «مقررات صدور مجوز حرفه‌ای کنفدراسیون فوتبال آسیا، امکان ارائه مجوز حرفه‌ای برای مالکیت مستقیم یا غیرمستقیم بیش از یک باشگاه را نمی‌دهد. تامین اجتماعی ۵۶ درصد سهام ذوب‌آهن را نیز دارد و اصلاً امکان‌پذیر نیست که پرسپولیس را نیز خریداری کنند. سازمان تامین اجتماعی به ۲۷ میلیون بیمه‌شده تعلق دارد و حق بیمه دریافتی را باید جایی ببرد که سوددهی بالاتری داشته باشد. باشگاه‌داری در ایران بازده بالایی ندارد تا بتوان حقوق ماهانه بازیکنان و کارگران را پرداخت کرد.» حسین شهریار، رئیس هیئت‌مدیره باشگاه پرسپولیس در گفت‌وگو با «هم‌میهن»، اما موافق این واگذاری است: «در هر صورت باشگاه پرسپولیس باید از زیر نظر وزارت ورزش خارج می‌شد.» شهریار همچنین در مورد اینکه سازمان تامین اجتماعی نتوانسته حقوق بازیکنان را پرداخت کند، چطور می‌خواهد از پس هزینه‌های زیاد باشگاه پرسپولیس بر بیاید؟ گفت: «باشگاه پرسپولیس درآمدزاست. ما قرار بود با چندین شرکت بزرگ قرارداد امضا کنیم اما صبر کرده بودیم تا وضعیت این انتقال مشخص شود. حالا با قرارداد با شرکت‌های با کیفیت می‌توانیم درآمد بیشتری نیز داشته باشیم تا از شسپاهم باشگاه نیز افزایش پیدا کند.» شهریار در بخش دیگر این مصاحبه پیرامون از بین رفتن خطر حذف پرسپولیس از آسیا به‌دلیل مالکیت مشترک با استقلال نیز گفت: «دیگر این نگرانی وجود ندارد و قطعاً در آسیا حضور خواهیم داشت. بسیاری این نگرانی را دارند که بحث مالکیت مشترک با ذوب‌آهن پیش نیاید، اما مسئله خاصی نیست چون صندوق‌های دیگری قرار است پرسپولیس را تحت حمایت خودشان قرار دهند.»

نگرانی بازیکنان و انتقال

هنوز جوهر این انتقال روی کاغذ خشک نشده که بسیاری از بازیکنان به‌دلیل نگرانی از موضوع ابراز نگرانی کردند و اعتراض خودشان را به طرق مختلف بیان کردند. ازسوی دیگر نامشخص بودن آینده باشگاه پرسپولیس به‌دلیل زیان‌ده بودن و البته

عدم درآمدزایی به‌خصوص، باعث شده تا دل‌پره زیادی را به‌وجود بیاورد. موضوعی که سعیدفاقی، معاون سابق سازمان تربیت بدنی نیز در گفت‌وگو با هم‌میهن به آن اشاره کرده و معتقد است، وزارت ورزش صرفاً با این تصمیم می‌خواست مالکیت مشترک سرخابی‌ها را از بین ببرد و یک کار غیر حرفه‌ای انجام داده است: «وزارت ورزش با این انتقال صرفاً به ای‌اف‌سی می‌گوید که مالکیت استقلال و پرسپولیس تفکیک شده، اما این موضوع را در نظر نگرفیم که نامتی بسیاری برای سرمایه‌بازنشسته‌ها به‌وجود آورده‌ایم. اگر وزارت ورزش قصد انتقال ظاهری داشت، باید پرسپولیس را به صندوق حمایت از قهرمان‌ها واگذار می‌کرد. ضمن اینکه سازمان تامین اجتماعی، هم سهامدار ذوب‌آهن و هم فولاد مبارکه است و موضوع مالکیت مشترک از بین رفته است. با این رفتار، کنفدراسیون فوتبال آسیا را نسبت به یک موضوع دیگر حساس کرده‌ایم.» همچنین عبدالناصر همتی، رئیس بانک مرکزی دولت روحانی، نسبت به واگذاری باشگاه پرسپولیس به صندوق‌های بازنشستگی واکنش نشان داد. رئیس پیشین بانک مرکزی در شبکه اجتماعی «ایکس» نوشت: تسویه‌بدهی دولت به صندوق‌های بیمه که پشتیبان آینده بازیکنان هستند، با دارایی‌های مولد، اقدام خوبی است. اما، مغایرت تصمیم اخیر یعنی بالا بردن سن بازنشستگی برای تقویت توان مالی صندوق‌های بیمه‌ای با واگذاری شرکت‌های غیر مولد و دارای زیان انباشته به این صندوق‌ها را چگونه توجیه می‌کنید؟!

مشکلات حقوقی این انتقال

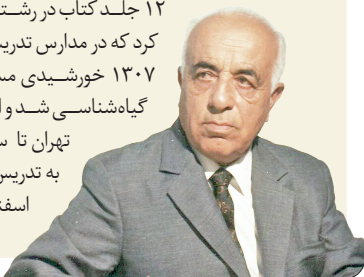
طبق اعلام نماد حقوقی باشگاه پرسپولیس، معادل ۸۰ درصد سهام شرکت فرهنگی، ورزشی پرسپولیس متعلق به وزارت ورزش و جوانان به صندوق بازنشستگی کشوری، سازمان تامین اجتماعی و صندوق بیمه روستاییان و عشایر - بابت رد دیون و سایر تکالیف دولت - واگذار شده است. موضوعی که با انتقاد فراوان بازیکنان و تجمع آنها در شهر ساری رخ داد. بازیکنان معتقدند دارند، سازمانی که نمی‌تواند حقوق ناچیز بازیکنان و پرداخت کند، چطور و با چه منبع مالی‌ای باشگاهی با عظمت پرسپولیس را خریداری کرده است؟ موضوعی که حتی به‌لحاظ حقوقی نیز با مشکلات عدیده‌ای روبه‌روست. رسول باختر، وکیل پایه یک دادگستری و حقوقدان ورزشی، در گفت‌وگو با «هم‌میهن» در خصوص اینکه بازم مالکیت مشترک برای پرسپولیس رخ می‌دهد، گفت: «با توجه به اینکه پیش از این مطرح شده بود باشگاه‌ها نباید تحت مالکیت مشترک قرار داشته باشند، سهام عمده باشگاه پرسپولیس را به سازمان تامین اجتماعی واگذار کردند که همین یک مشکل بزرگ است، چراکه عمده سهام ذوب‌آهن نیز در اختیار این سازمان است. تنها ناشی که الان پرسپولیس آورده این است که باشگاه ذوب‌آهن در آسیا حضور ندارد، در غیر این صورت بازم مشکل در آسیا وجود داشت.» یکی از بندهای مهم قوانین سازمان لیگ فوتبال ایران می‌گوید، دو باشگاه نباید مالکیت مشترک داشته باشند. دقیقاً همان موضوعی که کنفدراسیون فوتبال آسیا نیز روی آن تأکید ویژه دارد. باختر در خصوص این موضوع و اخذ مجوز حرفه‌ای داخلی نیز چنین توضیح داد: «مقررات کسب مجوز حرفه‌ای داخلی همان مقررات «الی‌اف‌سی» است. لذا وقتی مجوز داخلی اخذ نشود، مجوز از سوی کنفدراسیون فوتبال آسیا هم اخذ نمی‌شود. همچنین انتقال مالکیت سهام باشگاه پرسپولیس به تامین اجتماعی در تعارض با قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل چهل و چهارم قانون اساسی است و تامین اجتماعی نمی‌تواند بیشتر از ۴۰ درصد باشد.» باختر همچنین در خصوص بدهکاری سازمان تامین اجتماعی به بازیکنان و همچنین بدهی مالیاتی گسترده باشگاه پرسپولیس، توضیحاتی را ارائه کرد که او را نگران انتقال را با مشکل روبه‌رو می‌کند یا خیر: «بدهکاری شرکت مادر، هیچ‌گاه در صدور مجوز حرفه‌ای تأدخل ایجاد نمی‌کند اما در هر صورت برای صدور مجوز حرفه‌ای، میزان طلب و بدهی باشگاه را می‌سنجند.»

درواقع براساس آنچه مدیرکل نظارت بر امور شرکت‌ها نیز پیش‌تر اعلام کرد، برد اصلی برای دولت است که با واگذاری ۸۰ درصدی باشگاه پرسپولیس به سازمان تامین اجتماعی توانست بخشی از بدهی سنگینش به این سازمان را تسویه کند. اینکه باشگاه پرسپولیس چطور می‌خواهد زیر نظر سازمانی رشد کند که از عهده پرداخت حقوق بازیکنان عاچز است، موضوعی است که به‌زودی روشن خواهد شد. طبعاً تامین اجتماعی نیز می‌داند تا توجه به در اختیار نداشتن حق پخش تلویزیونی و سهم اندک از بلیت‌فروشی ورزشگاه آزادی با توجه به اجاره سنگین بابت هر مسابقه، روزهای سختی انتظار هر دو طرف قرارداد را می‌کشد. در ادامه نیز باید دید، کنفدراسیون فوتبال آسیا بابت مالکیت مشترک پرسپولیس و ذوب‌آهن چه واکنشی نشان خواهد داد.

چهره

سرود آخر سراینده «ای ایران»

بیراه نیست اگر بگوییم «ای ایران»، مشهورترین سرود میهنی ایرانیان است و میزان محبوبیت آن در میان مردمان، روزافزون نیز بوده است. این سرود در سال ۱۲۲۳ خورشیدی ساخته شد و سازنده و گوینده آن، تحت تأثیر اوضاع روز چنین اثر تحسین‌برانگیزی نوشتند. بنا بر روایتی، پس از جنگ جهانی دوم و اشغال ایران توسط قوای روس و انگلیس و آمریکا، روزی حسین گل‌گلاب از خیابان هدایت رد می‌شده است که متوجه حرکات دور از نزاکت بعضی از سربازان خارجی با مردم می‌شود. او این جریان را برای روح‌الله خالقی تعریف می‌کند. خالقی بسیار متأثر می‌شود. این موضوع انگیزه‌ای می‌شود تا خالقی، آهنگی بسازد و گل‌گلاب، شعرش را بنویسد. گل‌گلاب، نخستین نویسنده کتاب درسی طبیعی در ایران نیز بود. او از سال ۱۳۰۴ تا ۱۳۱۷ خورشیدی، ۱۲ جلد کتاب در رشته جغرافیا و طبیعی تهیه کرد که در مدارس تدریس می‌شد. او از سال ۱۳۰۷ خورشیدی مسئول تحقیقات علمی گیاه‌شناسی شد و از زمان تأسیس دانشگاه تهران تا سال ۱۳۴۵ خورشیدی به تدریس اشتغال داشت. او ۲۲ اسفندماه ۱۳۶۳ درگذشت.

تاریخ

پای از قاره آمریکا

۱۳ مارس ۲۰۱۳، خورخه ماریو برگولیو از بونئوس آیرس به‌عنوان دویست‌وشصت‌وششمین پاپ برگزیده شد و پس از آن عنوان فرانسیس را برای خود برگزید. این انتخاب بعد از آن رخ داد که پاپ بندیکت شانزدهم استعفا داد و متعاقب آن، کاردینال‌های کلیسای کاتولیک در کلیسای واتیکان دور هم گرد آمدند تا درباره گزینش پاپ جدید با یکدیگر به گفت‌وگو بنشینند و یک پاپ جدید برای ریاست بر واتیکان و کلیسای کاتولیک انتخاب کنند. نخستین نشست در روز ۱۲ مارس ۲۰۱۳ برگزار شد که نتیجه‌ای در برداشت و از دودکش معروف کلیسای سیستمین، دود سیاه بیرون آمد که نشان‌دهنده ناهمخوانی آرای رأی‌دهندگان در معرفی پاپ بود. اما در دور دوم رأی‌گیری، جمع به انتخاب

اولین پاپ از قاره آمریکا رأی دادند. خورخه ماریو از سال ۱۹۹۸ به‌عنوان سراسقف بونئوس آیرس به خدمت پرداخت و در سال ۲۰۰۱، مقام کاردینالی را از پاپ ژان پل دوم دریافت کرد. برگولیو، نخستین عضو فرقه یسوعی و پس از گرگوری سوم (۷۴۱-۷۴۲ م)، اولین پاپ غیراروپایی است که به مقام پاپی می‌رسید.

ادامه سر مقاله

حداکثر بهره‌وری را دارد و اگر بهره‌وری آن کم شود ورشکست خواهد شد. سود و زیان این بخش روشن و شفاف و معرف کارنامه مدیران است. بخشی است که تابع سیاست‌های مدیریتی دولتی نیست و با دستور آنان تغییر نمی‌کند... ولی بخش خصوصی و عمومی در نقطه مقابل قرار دارند. سازمان تامین اجتماعی مطلقاً بخش خصوصی نیست که یک تیم ورزشی زیان‌ده را به آنان بنوان واگذار کرد. این تیم با موارد مشابه آن همچنان تحت نظر مراجع معینی از ساختار است و فقط هزینه‌های آن به این سازمان یا صندوق‌های بازنشستگی منتقل شده‌است؛ سازمانی که از پول کارگران شکل گرفته و باید مدافع حقوق آنان باشد. نمی‌تواند تیم‌داری کند و نمی‌تواند هزاران میلیارد بدهی دولت را بابت یک تیم سراسر زیان‌ده بپردازد. اتفاقاً اگر ساختار سیاسی قصد واگذاری تیم پرسپولیس را دارد، نیازی به دریافت چنین ارقام کلانی برای تیم زیان‌ده ندارد، می‌تواند آن را به بخش خصوصی واقعی که با پول خود به میدان بیاید بفروشد آن هم در یک مزایده و نه به صورت دستوری. تاکنون بارها و بارها گفته شده است که دو تیم استقلال و پرسپولیس را می‌خواهند واگذار کنند ولی ساختار سیاسی ایران با گونه‌ای است که تن به چنین واگذاری‌ای نمی‌دهد. زیرا آن را واجد مضامین فرهنگی و سیاسی می‌داند و حاضر نیست آن را از دست خود خارج کند و همیشه هم پیش‌بینی می‌شد که این کار انجام نشود اما این بار با یک تیر دو نشان زده‌اند. از یک سو می‌خواهند بگویند واگذار شده و ازسوی دیگر رقم کلانی را بابت قیمت این تیم از سازمان تامین اجتماعی بگیرند و هزینه‌هایش از جیب کارگران برداشته می‌شود درحالی‌که بخش خصوصی واقعی می‌تواند این تیم را بخرد و به سوددهی هم برساند، همچنان که در برنامه موزه کارآفرینان نمونه‌های موفق این بخش خصوصی را شاهد بوده‌ایم. این واگذاری را برگردانید و به بخش خصوصی بدهید تا مردم هزینه این انتقال‌های زیان‌بار را ندهند. این واگذاری نبود. این نوعی دست‌گردان است که در شرع و قانون معنای روشنی دارد و باید ابطال شود.